

KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

SEKMINIŲ SEKMADIENIS

Lekcija

Apd. 2, 1-11

Evangelija

Jono 14, 23-31

SEKMINIŲ dienos atėjus, visi buvo drauge toje pačioje vietoje. Štai umai pasigirdo iš dangaus ūžimas, lyg kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip šventoji Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje buvo apsigyvenusių žydų, žmonių dievobaimingų iš visų, po dangumi esančiųjų, tautų tarpo. Kilus užimui, susijungo minia ir nežinojo, ką manyti, nes kiekvienas girdėjo juos kalbančius savo kalbą. Visi buvo be galo nustebę ir kalbėjosi tarp savęs: Štai, argi ne visi šitie, kurie kalba, galiliejiečiai? Tai kaipgi kiekvienas mūsų girdime savo gimtąją kalbą. Mes partai, mēdai, elamiečiai, Mezopotamijos, Judiejos ir Kapađokijos, Ponto ir Azijos, Prigijos ir Pampilijos, Egipto ir prie Kirēnės esančiojo Libijos krašto gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žydai, taip ir naujatiečiai, kretiečiai ir arabai, girdime juos mūsų kalbomis skelbiančius didžius Dievo darbus.

ANUO metu: Jėzus tarė savo mokytiniais: Jei kas mane myli, tas laikys mano žodžius; ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir pasidarysime pas jį buveinę. Kas manęs nemyli, tas mano žodžių nelaiko; žodžiai gi, kuriuos jūs girdėjote, ne mano, bet to, kurs yra mane siuntęs, Tėvo. Tai aš jums kalbėjau, pasilikdamas pas jus. O ramintojas, šventoji Dvasia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus išmokys ir primins jums visa, ką tik aš jums kalbėjau. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tegul jūsų širdis nenusigąsta ir tenebijo. Girdėjote, kad aš jums sakiau: Aš einu sau ir ateinu pas jus. Jei mylėtumėte mane, jūs juk džiaugtumėtės, kad aš einu pas Tėvą, nes Tėvas didesnis už mane. Ir dabar aš jums tai pasakiau pirma, nekaip įvyko, kad įvykus tikėtumėte. Jau nebedaug aš kalbėsiu su jumis. Nes ateina šio pasaulio kunigaikštis; manyje jis nieko neturi, bet kad pasaulis pažintų, kad aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip Tėvas man įsakė.

Kun. M. Jodka, M. I. C.

Pamokslas Sekminēms

“O Ramintojas, Šventoji Dvasia, kurj Tēvas atsijs mano vardu, Jis Jus viso išmokys.”

(Jono 14, 26)

Šiandien švenčiame labai iškilmingą šventę, Sekmines. Žodis Sekminės paeina iš žodžio sekmas arba septintas ir reiškia septintą savaitę po Velykų. Lotyniškai ši šventė vadinama Pentecostes, iš graikiško žodžio kuris reiškia penkiasdešimtas. Ši šventė todėl tuo vardu pavadinta kadangi ji išpuola ant 50-tos dienos po Velykų. Senovėje ta šventė buvo vadinama Šv. Dvasios diena, kadangi Sekminių dieną Šv. Dvasia nužengė iš dangaus ant Apaštalu. Kristus dar būdamas ant žemės ir Apaštalamis pranešdamas kad Jis juos paliks nes turys grįžti pas savo dangiškąjį Tėvą, žadėjo jiems atsiųsti Ramintoją, kuris juos išmokyty visos tiesos, kuris primintų jiems visą ką Kristus jiems paskelbė ir padėty jiems išganymo darbo vykdyme. Tas žadėtas Ramintojas yra Šv. Dvasia, kurią Kristus jiems atsiuntė Sekminių dieną.

Kągi padarė Šv. Dvasia tą pirmą Sekminių Dieną? Ji atėjo pasidalinusių tarsi ugnies liežuvių pavidale ir ant kiekvieno iš Apaštalu nusileido. Apaštalai tada gavo pilnybę Šv. Dvasios gausių malonių, o ypač kalbų dovaną, nes tuojaus pradėjo kalbėti visokiom kalbom, kurių pirma visai nemokėjo. Šią pirmą Sekminių dieną Apaštalai iš Šv. Dvasios apturėjo nevien pašvenčiamos malonės pilnybę, bet taip pat įvairias dovanas kurių vykdymas jųjų aukšto pašaukimo reikalavo. Tai buvo Šv. Dvasia, kuri Apaštalus išmokė visokios tiesos ir jiems padėjo, kad įstengė dieviškąjį mokslą pasauliui skelbti jojo pilnybėje visai jo neiškreip-

dami. Tai buvo Šv. Dvasia, kuri iš Apaštalu širdzių išvarė visą jų silpnybę ir žemišką bailumą, ir į jų širdis įdėjo tokią drąsą ir stiprybę, kad nepaisydami visokių pavojų ir priešingumų, visokių sunkumų ir persekiojimų, jie skelbė Evangeliją žydams ir pagonims, džiaugsmingai tam aukodami savo gyvybę. Tai buvo Šv. Dvasia, kuri juos pakeitė į naujus žmones ir pripildė jų širdis tyriausia Dievo meile ir nepergalimu uolumu, tiek kad jie nuo to laiko, nuo tos dienos, gyveno vien Kristui ir jų šventam pašaukimui.

Toliau Šv. Dvasia jiems suteikė kalbų dovaną, kad galėty Kristaus mokslą skelbti visoms pasaulio tautoms, kurios daug kalbų kalbėjo. Jie taip pat gavo kitas stebuklingas dovanas, kaip tai galybę velnius išvarinėti, ligonius išgydyti, numirėlius iš numirusių prikelti, kaip rodytų jų dieviškos pasiuntinybės. Reiškia Šv. Dvasia iš Apaštalu padarė sekmingus evangelijos skelbėjus ir dieviškų malonių teikėjus; be jos, Apaštalai nebūtų galėję atvesti ir pelnyti nė vienos sielos, o ką kalbėti apie visą pasaulį?

Pirmą Sekminių dieną Šv. Dvasia dar daugiau padarė. Ji tą dieną Kristaus Bažnyčią pirmą kartą viešai pasauliui parodė. Kristus jau buvo ją įsteigęs bet ji dar buvo visai mažutė, apie 120 žmonių, ir buvo pasislėpusi, nes Apaštalai dėl savo nedrąsos buvo pasislėpę. Bažnyčia tada buvo kaipo kūnas be dvasios, be gyvybės. Šv. Dvasios atėjimas visą tą pakeitė. Tą pirmą

Sekminių dieną, kuri yra vadinama Bažnyčios gimimo diena, 3000 žydų išgirdę Šv. Petro pirmą pamokslą, atsivertė į tikrąjį tikėjimą.

Kągi Šv. Dvasia daro dabar Bažnyčios gyvenime? Šv. Dvasia palaiko, veda ir valdo Bažnyčią ir tą Ji darys iki pasaulio pabaigai. Nors Kristus yra Bažnyčios neregimoji galva, Jis ją valdo per Šv. Dvasią. Šv. Augustinas sako, "Kas siela yra kūnui, tas Šv. Dvasia yra Kristaus Kūnui, būtent šventai Bažnyčiai". Šv. Dvasia Bažnyčios valdytojams suteikia reikalingų malonių jų pareigoms eiti; ji nuolat sergi Bažnyčią, kad tikėjimo ir doros dalykuose ji klystų, ir ji viską tvarko sulyg Dievo valios. Delto yra, kad Bažnyčios valdytojai, popiežiai, nors buvo silpni žmonės ir kartais labai nepavyzdingi, Šv. Dvasios saugojami, niekad neskelbė tikėjimo ir doros dalykuose klaidų nei mokino tikinčiuosius kad turi tokią klaidą sekti. Šv. Dvasia, tiesos dvasia, niekad neprileido tokios klaidos ir niekad jos prileis. Kada žiūrime į istorijos puslapius ir skaitome visus Bažnyčios persekiojimus ir jos nuolatinį augimą, tada mums gerai matosi Šv. Dvasios valdymas, nes kas kitas galėtų taip Bažnyčią apginti nuo visokių priešų?

Toliau Šv. Dvasia mus šventais daro. Jėzus Kristus yra mūsų Išganytojas, Jis atpirko mus iš mūsų nuodėmių ir sutaikė mus su Dievu. Bet vien Kristaus atpirkimo darbu mes dar nesame pašventinti. Reikia, kad tos Kristaus mums pelnytos malonės būtų mums pritaikintos. Kristaus nuopelnai mums nieko nepadės jeigu kas nors juos mums nepadarys prieinamais, nes mes patys to nepajėgiame padaryti. Tą darbą, Kristaus malonės pritaikymą ir prijungimą prie mūsų, atlieka Šv. Dvasia. Ji mummyse sužadina pasitaisymo norą, ji mums padeda, kad atlikinėtume visa, kas reikalinga gavimui išganyto malonių, ir pagaliau, ji tas ma-

lonės mums pritaiko, mus tikrai pašvęsdama, tą įvykdindama per Šv. Sakramentų teikiamas malones.

Šv. Dvasios darbas Bažnyčiai yra labai didelis nes Ji palaiko Bažnyčią josios kasdieniname gyvenime ir saugoja ją nuo visokių priešų. Ji tą šventą darbą, saugodama, palaikydama, valdydama ir pašvęsdama visą Bažnyčią, pildys iki pasaulio pabaigai. Todėl dažnai su dėkinga širdimi siųskime savo maldas į Šv. Dvasią. Kartu su mūsų motina Bažnyčia melskimės: "O Dieve, Kuris šiandieną tavo tikinčiųjų širdis apšvietei Šv. Dvasios šviesa, duok mums, per tą pačią dvasią, turėti teisų sprendimą visucse dalykuose, ir visados džiauکتis josios paguoda. Per Kristų mūsų Viešpatį".

Amen.

Viktoras Šimaitis

Malda

Tarp rūtų ir lelijų
Tylus kryželis svyra,
Šaukiuos Tavęs, Dievuli,
Priimk maldelę tyrą.

Mažų širdžių troškimą
Išgirsi, Amžių Tėve,
Žiedų žiedais išpuoški
Gimtus laukus ir p'ėvas.

Šventu kvapu Tu šildai
Sušalusį paukštelį,
Dievuli, amžiais šildyk
Ir mūsų gimtą šalį.

Baltų balandžių būriui
Audroj teiki palaimą,
Dievuli, amžiais laimink
Gimtus namus ir kaimus.

Dangaus auksinių rūmų
Valdove Visagali,
Palaimink mūs Tėvyne,
Palaimink brangią šalį.

(Iš "Vyturėliai Laukuos")

Vyskupas P. Būčys, M. I. C.

Marija Skaisčiausia Lelija

MOTERS labai brangina mergystės skaistybę. Ji yra gražiausias jų amžių žiedas. Vyrai dar labiau jaučia moteriškojo grožio nekaltybę, nes ji yra tobuliausias žmogaus prigimties laikas.

Didžiudavosi stabmeldiškoji Roma savo vestalėmis ir gėrimės mes lietuviai vaidelutėmis, kurios saugodamos savo skaistybę, kurendavo amžinąją ugnį Perkūnui.

Ne visada žmonės suprato viską ir dėlko jie taip brangindavo suaugusių mergaičių skaistybę. Jie ją garbindavo veikiau jausmais, negu protu.

Šiandien jau lengviau yra mums tą suprasti. Mes branginame visas sunkiau pasiekiamas retenybes; todėl mes labai džiaugdavomės, kol p. Žukauskas — Sharkey buvo pasaulinis bokso rungtynių čempionas. Tikroji skaistybė taip pat yra pergalė ir dar sunkiau įgijama, negu kuris kūninis sporto čempionatas. Visa poetų ir literatų pramanytoji rašliava, visa didžioji gyvenimo tikrėybė savo gausumu ir stiprumu rodo, kaip galingos yra žmoguje ir žmonėse jėgos ardančios skaistybę. Tą visa turi pergalėti asmuo išlaikęs nepalytėtą, nesuterštą skaistybę.

Daugelis net netiki, kad tas gry-

nas ir gražus skaistybės išlaikymas būtų negalimas. Tačiau jis yra ne vien galimas, bet ir tikriausias faktas. Krikščionija skaistybės grožį nejungia su jaunu amžium, bet labiausiai ją brangina, kai žmogus ją išlaiko per visą gyvenimą. Marija krikščionims yra skaistybės idealas. Marija išbuvo skaisti prie gimdant V. Jėzų, gimdydama Jį ir pagimdžiusi. Rytų ir vakarų krikščionija vienaip ir stipriai tą tiki ir skelbia.

Bet šv. Mato Evangelijoje (13, 55) ir šv. Morkaus (6, 3) paminėti yra keturi V. Jėzaus broliai ir Jo sesers. Atmetusieji Bažnyčios liūdimą ir vien tiktai šv. Rašto besilaikantieji krikščionys iš to padarė išvadą, kad Marija turėjusi daugiau vaikų, ne vien V. Jėzų, kurs buvo šv. Dvasios pradėtas. Tačiau, tie V. Jėzaus "broliai", buvo: Jokūbas, Juozapas, Simanas ir Judas. Jų Jokūbo ir Juozapo motina Marija, drauge su Jėzaus motina Marija, stovėjo pas Kristaus Kryžių (Mt. 27, 56; Mark. 15, 40; Luko 24, 10). Šv. Jonas Evangelistas pridėda, kad ji buvo Klefofo žmona (Jon. 19, 25). Taigi žodis "brolis" Naujame Įstatyme reiškė ir tolymuosiuosius gimines. Daugelyje vietų (I Kor. 6, 6; II Petr. 3, 15; Jok. 2, 15; Mato 5, 22; Ap. Darb. 1, 15, 19 ir kitų) jis reiškia visai negimines.

Taigi mes neturime pagrindo atsi-
traukti nuo savojo Bažnyčios liūdi-
mo, kad Marija spindėjo gražiausiąja
žmogiškos grožybės šviesa — amžino-
sios skaistybės tobulyste. Jos skaistybė
buvo tobulesnė už kitų žmonių tobuly-
bę tuomi, kad buvo vaisinga ir pagim-
dė ne šiaip ką, o pasaulio išgelbėtoją,
Dievo Sūnų Jėzų Kristų. Jam ir jai
garbė tebunie iš mūsų, o mes tarp savęs
būkime broliai, Kristaus dvasios vai-
kai.

Dr. J. Prunskis

Idomybės Iš Lietuvos Praeities

Kitados Lietuva priglandė britų pabėgėlius

Šių metų pradžioje Jungtinėse Amerikos Valstybėse išėjo iš spaudos svarbus Lietuvių Kultūros Instituto leidinys "History of the Lithuanian Nation" (Lietuvių Tautos Istorija), parašyta Liet. Informacijos Biuro direktoriaus adv. K. Jurgėlos. Veikalas ypatingai vertingas mūsų jaunajai kartai; iš šios knygos jie galėtų susipažinti apie savo žemės garbingą praeitį. Štai keletas faktų, paimtų iš šios naujosios knygos:

— Maskva į Kremliaus sostą 1613 metais išrinko Mykolą Romanovą, kurs buvo sūnumi provoslavų metropolitą Filareto ir ainiu surusėjusios lietuvių imigrantų šeimos Glenda Kobilą (Kubilius?). Taip prasidėjo Romanovų giminės valdžia Rusijoje, ištvėrusi iki pat 1917 metų.

— Britanijoje siaučiant tikybiniam persekiojimui Lietuva priėmė kaikiuriuos britų pabėgėlius. Pavyzdžiui Ričardas Singleton iš Lancashire buvo profesoriumi jezuitų akademijoje Vilniuje. Taipgi ten buvo profesoriais John Hay, Arthur L. Faunt ir James Bosgrave. Kaikurie iš tų atbėgėlių (anglų ir škotų) sulietuvėjo ir pradėjo žinomas lietuvių šeimas: Yčų, Viliamų, Butlerių, Dženkaičių... Dabar anglams yra proga atsisteisti, priimant lietuvius pabėgėlius..

Žmonių skerdynės Varšuvos priemiestyje

— Rusai jau nuo seniai žinomi savo žiauriais veiksmais. Pavyzdžiui, 1794 metais lapkričio 4 dieną Suvorovas užėmęs Varšuvos priemiestį Pragę išžudė visus gyventojus kurių buvo

daugiau kaip 20,000; išžudė visus iki vienam, neišskiriant nei moterų, nei vaikų. Dabar bolševikai įvedė Suvorovo medalį, kuriuo...papuošia ir ne vieno jiems pataikaujančio lenko krutinę...

— Kai 1795 metais rusai pavergė Lietuvą, carienė Kotrina įsakė savo pasiuntiniui Riepninui, kurs tada buvo rusų pasiuntiniu Lietuvos - Lenkijos valstybėje, kad siųstų į Maskvą "paldėkos delegacijas"...Dabartiniais laikais, dar su didesniu uolumu tą carų įvestą madą kopijuoja Stalinas.

—Maskva net per 258 metus buvo po totorių jungu. Ir tas vergijos laikotarpis paliko gilius bruožus maskolių charakteryje.

Napoleono karų metu žuvo trečdalis Lietuvos žmonių

— Nepavykus Napoleono karams, jo armijos vyrai speiguose bėgdami į Prancūziją nuo ligų ir pervargimo krito kaip musės. Vien iš bazilijonų vienuolyno Vilniuje, kur buvo priglausti liguisti Napoleono vyrai, buvo išnešta 7,500 lavonų.

— Žygiuojančios armijos per Lietuvą Napoleono karų metu, karių atneštos ligos, dėl nederliaus kilęs badas nepaprastai išnaikino Lietuvos gyventojus. 1817 metais Lietuvoje prarastas gyventojų surašinėjimas parodė, kad Lietuva nuo 1811 metų buvo netekusi viso trečdaliao savo gyventojų. Vis dėlto gali lietuvių tauta atsigaivo, kas patvirtina mūsų viltis, kad Lietuva atsigaivos ir po dabartinių sovietiškujų siautėjimų.

Carų kario išlaikymas per metus kaštavo 25 centus

— Rusijos armija, kurioje tarnavo ir daugelis lietuvių, buvo taip blogai

Tik Tikėjimas Paguodžia

Į ligoninę atvežė inžinierių, kuris puldamas nuo namų žemėn, smarkiai susižeidė savo galvą. Kiaušas buvo perskeltas. Labai rimtas pavojus gyvybei. Gydytojas išpėja inžinierių:

“Jei jūs dar ką nors ypatingo turite būtinai padaryti, tai darykite greitai, nes jūsų stovis labai rimtas, jūsų sveikata labai blogame padėjime”.

Broliukas, kuris linksmai tarnavo ligoniui, su dideliu rūpesčiu jį slaugydamas, paklausė inžinieriaus:

“Gal Tamsta norite susitaikinti su Dievu ir susilaukti Jo galingos pagalbos, kūniškiems ir dvasiškiems skausmams nuraminti”.

Inžinierius rūščiai atsakė:

“Aš į nieką netikiu ir man nereikia jokio Dievo nei Jo pagalbos”.

Inžinieriaus motina, dievota moteriškė meldėsi nepaliaudama už savo nelaimingą sunelį. Prašė jam Dievo pagalbos. Visi ligoninės broliukai atkalbėjo daug maldų ta intencija, kad tik inžinierius atsiverstų prie tikėjimo. Slaugantysis broliukas primindavo ligoniui gražias jo kūdikystės dienas, kurias jaunas būdamas, inžinierius taip linksmai praleido. Jis buvo gilai tikin-

užlaikoma, kad 1821 metais vieno kareivio išlaikymas per visus metus rusų vyriausybei tekaštavo tik 48 kapeikas, arba 25 amerikoniškus centus.

— Sunkiais baudžiamos laikais, dar 1800 metais. Vilniaus vyakupas Kosakauskas kreipėsi į dvarponius ragindamas, kad parodytų daugiau žmoniškumo santykiuose su baudžiamaisiais ir kaimiečiais, kurie “yra mūsų kaimynai ir broliai, žmonės tos pačios prigimties kaip ir mes, to paties tikėjimo, kurie dirba dėl mūsų, maudydami save prakaite”.

tis.

“O Tada tai iš tikrųjų buvau labai laimingas. Tikėjau į Dievą ir viską priėmiau, ką mane močiutė mokė. Paskiau išvažiavau į pasaulį. Daug ko mačiau. Aš paniekinau močiutės įsakymus ir gražius pamokymus. Dabar turiu visai kitas pažiūras”, kalbėjo ligonis — inžinierius.

“Tai Tamsta į nieką netikit”? paklausė broliukas.

“Taip aš į nieką netikiu! Man nereikia Dievo, atsakė inžinierius.

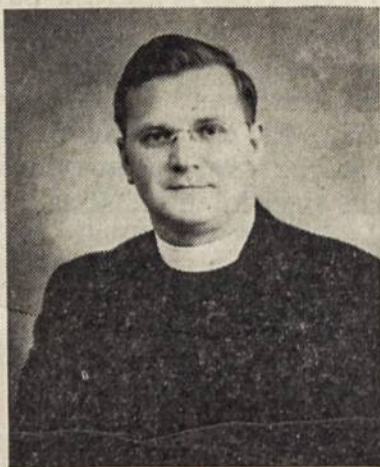
“Vargšas jūs esate”, kalbėjo broliukas. “Jūs tikrai nelaimingiausias iš visų nelaimingųjų! Jūs neturite to tikėjimo, kuris taip reikalingas, kuris ligoniui yra vienintėliu suraminimu. Tikėjimas į geriausį Dievą lengvina visus skausmus ir priduoda daug vilties. Jei aš tikėčiau, kad Dievo nėra, jei netikėčiau į Jo begalinį gerumą, meilę ir gausų atlyginimą, tai aš čia prie jūsų, Pone, nesėdėčiau dieną ir naktį. Dabar gi aš Tamstai tarnauju su didžiausia meile ir pasišventimu, nes žinau, kad man Visagalis užmokės amžinu gyvenimu danguje! Aš tarnauju jums ir dažnai meldžius už jus, kad jūs sugrįžtumėt į tikrą kelią. Aš myliu jus ir linkiu, kad jūs greit greit suprastumėt tikrą šviesą”.

Šie žodžiai nenuėjo veltui. Gimdytojų žodžiai inžinieriaus širdyje buvo kadaisi labai prigiję, tik juos išplėšė blogos žmonių draugystės ir pavyzdžiai. Blogų raštų skaitymas užnuodijo jauno studento širdį ir jis tapo didelis bedievis, tikros šviesos priešas.

Bet visgi jam dar nebuvo visai išrauti tie šventi tikybės diegai, kuriuos įsodino motušė. Broliukas dažnai kalbėdavo ligoniui apie Dievą, Dangų, laimę. Sykį broliukas kalbėjo apie sūnų palaidūną. Ligonis klausėsi su

(nukelta į 12-tą pusl.)

Su Mūsų Bendradarbiais

SEKMADIENĮ, gegužės 16 d., J. E. Bernardas J. Sheil, D. D. suteiks kunigystės šventimus kun. Jonui Klebauskui, M. I. C.

Naujai išvestas kunigas gimė spalio 24 d., 1920 metais Scranton, Pa.; ten pat baigė šv. Juozapo parapijos seserų Kazimieriečių vedamąją pradinę mokyklą. Toliau per šešis metus nuo 1935 m. iki 1941 m. ėjo aukštesnius mokslus Marianopolio High School ir Kolegijoje.

Nuo jaunystės dienų jausdamas savyje gilų troškimą Dievui tarnauti, kun. Jonas stėjo į T. T. Marijonų naujokyną, Hinsdale, Ill. 1942 m. liepos 16 d. sudėjo pirmuosius vienuolinius įžadus ir ten pat esančioje T. T. Marijonų seminarijoje pradėjo eiti filosofijos ir teologijos mokslus.

Mokslus kun. Jonui gerai sekėsi. Gerai suprasdamas, kad savo jėgomis atsiekti negalės pasirinkto kilnaus tikslo — kunigystės, kun. Jonas pasivedė Dievo Apvaizdos globai. Su Dievo pagalba išsipildė jo kilniausias troškimas — šiandien jisai yra Dievo kunigas.

Mokslus baigdamas kun. Jonas pa-

sižymėjo savo darbštumu ir nuoširdumu. Šios jo ypatybės nuopelnė jam daug draugų. Mokslus baigiant High School ir Kolegijoje, kun. Jonas ypač pasižymėjo sporto aikštėje. Jisai buvo narys futbolo, sveidinio ir krepšiasvaidžio komandų. Be to aikštėn iškėlė ir kitus savo gabumus, meno srityje — dramoje ir spaudoje. Jo straipsniai yra tilpę "Draugo", LAIVO ir "Studentų Žodžio" bei kitų laikraščių skiltyse. Bet tai dar neapima visą kun. Jono darbuotę. Savo mokslo metuose jis buvo veiklus A. L. K. Studentų ir Profesionalių Sąjungos narys, kurį laiką eidamas pirmininko pareigas Marianopolio ir Marian Hills kuopose. Teko jam ir eiti administratoriaus ir sekretoriaus pareigas tos organizacijos Centro Valdybai. Jo veiklumas tęsėsi ir seminarijos mokslus baigiant.

Reikia pažymėti dar vieną kun. Jono ypatybę — jisai yra molus ir nuoširdus lietuvis patrijotas.

Kunigo Jono tėveliai kilę iš Lietuvos. Jo mamytė gyveno Vaičiuliškių Kaime, Suvalkijoje. Jo tėvelis seniai miręs.

Kunigas Jonas tikrai džiaugiasi pasiekęs savo troškimo tikslo. Kartu su juomi džiaugiasi ir jo mamytė ir broliai ir seserys, kurių dvi yra vienuolės — Nukryžiuotojo Jėzaus Seserų vienuolijoje.

Viena jo sesutė — Motina Liguori eina visos vienuolijos viršininkės — Motinėlės pareigas, antra, Sesuo Natalija yra mokytoja Nekalto Prasiidėjimo parapijos mokykloje, Cambridge, Mass.

Kun. Jonas, atnašaus pirmasias iškilmingas šv. Mišias gegužės 23 d. šv. Juozapo parapijoje, Scranton, Pa. kur klebonauja Jo M. Prelatas J. Miliauskas.

Linkime tau, kun. Jone, gausios Dievo palaimos ir vaisingos darbuotēs Kristaus vynuogyne. Savo įprastu uolumu, Marijonų vienuolijos kilnaus obalsio — Kristui ir Bažnyčiai — skatinamas, eik Kristaus mokslo platiniojo ir gynėjo pareigas ir vesk sielas arčiau prie Dievo.

* * *

Gegužės 2 d., vyskupas Bernard Sheil, D. D., sekantiems Tėvų Marijonų klierikams suteikė subdiakono šventinimus: kl. J. Klebauskas, Ed. Vičkauskas, Alex Margis ir S. Dambrauskas.

Gegužės 9 d. diakono šventinimus priėmė kl. J. Klebauskas, Ed. Vičkauskas ir S. Dambrauskas. Kunigystės sakramentą, gegužės 16 d., priims kl. J. Klebauskas. Visi kiti dar amžiuje jauni ir kunigystės sakramentą priims vėliau.

Sveikiname naujus Kristaus darbininkus ir linkime išvermės ir pasisekimo siekiant savo tikslo.

* * *

Šiomis dienomis iš Pietų Amerikos, Argentinos, į USA sugrįžo misionierius kun. S. Saplys, M. I. C. Jis ten darbavosi lietuvių tarpe tris metus ir tikimės kad neužilgo LAIVO skaitytojams pateiks daug žinių apie Tėvų Marijonų darbuotę Argentinoje.

* * *

Ilgametė Tėvų Marijonų prietelė, Petronelė Navickienė gyvenanti 5128 West 21 St., Cicero, Ill., šiomis dienomis sunkiai serga. Tad, prašome mūsų gerųjų prietelių, Bendradarbių ir Skaitytojų pasimelsti už ją, kad jai Dievulis greitai suteiktų sveikatą.

Kun. V. Parulis, MIC.

Nėra žmogaus, kuris būtų visiškai blogas, nė nėra žmogaus, kuris būtų visiškai geras. — Kun. J. Navickas, M. I. C.

A. † A.

Garbės Narys

BENEDIKTAS BUTKUS

A. a. Benediktas pasimirė Viešpatyje 1931 metais gyvenant Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Benedikto sielą atlaikys dvejas šv. Mišias gegužės 24 ir 25 dd., 1948 m. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailingumui išprašyti.

Garbės Narė

ANTANINA BUTKUS

A. a. Antanina pasimirė Viešpatyje 1937 metais. Gyveno Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Antaninos sielą atlaikys dvejas šv. Mišias gegužės 26 ir 27 dd., 1948 m. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailingumui išprašyti.

Nuolatinė Narė

MARIJONA POŠKUS

A. a. Marijona pasimirė Viešpatyje kovo 29 d., 1948 m. Gyveno 51 Myrtle St., Stoughton, Mass.

Tėvai Marijonai už a. a. Marijonos sielą atlaikys dvejas šv. Mišias gegužės 28 ir 29 dd., 1948 m. Visi Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailingumui išprašyti.

Klausimai ir atsakymai

Pereitais metais susibariau su klebonu ir atėmiau savo vaiką iš parapijinės mokyklos ir leidau jį viešąją mokyklą. Ar mano elgesys peiktinas?

K. M. Chicago, Ill.

Vaikas eidamas į viešąją mokyklą apie Dievą ir savo Tikėjimo praktikas nieko nesužinos. Be to, daug žalos padarys jo sielai. Ne vaikas kaltas, kad tamsta susipykai su klebonu. Kam jį skriaust? Negi, jau negalėtumei su klebonu susitaikyti. Klebonas visados meiliai visiems patarnauja. Jam gi, visi lygūs, nes jis visą darą dēi Kristaus meilės ir Jo Bažnyčios.

Ar gali ištekėjusi moteris įstoti vienuolynan, gavus savo vyro sutikimą: vyras neturi intencijos pasilikti nei knigu, nei vienuoliu.

A. L-ienė, Waukegan, Ill.

Gali, bet privalo būti išlaikytos visos salygos, kurių Bažnyčia nuo tokių reikalauja. Tokia moteris pirmiau savo intenciją privalo pareikšti savo nuodėmklausiu arba dvasios vadovui ir jų nurodymų laikytis.

Mano dukrelė visai nenori manęs klausyti. Jei noriu persergėt nelakstyt paskui vaikus, tai atrėžia, jog visos mergaitės taip daro. Pabariau kiek už palaidoną, valkiojimas naktimis, tai pasiėmė rūbus ir pabėgo iš namų. Mano širdis plyšta iš skausmo ir nežinau kas daryti. Prašau duot patarimą, ir pasimelskite už klystančią mano dukrelę.

E. Š-ienė, Chicago, Ill.

Kiekviena duktė nusikalsta savo motinai ir Dievui, jei pradeda neklausyti savo motinos. Aišku, Jums skaudu, kad duktė pelnys pas Dievą daug bausmių savo neklusnumu. Ją pataisyt yra sunkoka. Jei turi metus, lai sukuria katalikišką ir lietuvišką šeimyną.

Matyt, Jūs dukrelė nebuvo saugojama nuo blogų mergaičių ir padykusių vaikų. Bloga draugystė ją sugadino. Pataisys ją gyvenimo vargai. Nepaliaukit meldęsi už ją. Dievas duos, greičiau supras savo klaidas ir motinai užduotą skausmą.

Ar giedotinės šv. Mišios teikia daugiau naudos sieloms Skaistykloje, kaip skaistytinė, ar ne?

M. L-ienė, Cambridge, Mass.

Ant sielų Skaistykloje visą valią turi tik Dievas. Kiek ir kuriai sielai turi tekti Mišių nuopelnų, tai tik vienas Dievas težino.

Mes tik tiek žinome, kad kur daugiau iškilmių Dievo garbei, ten daugiau nuopelnų.

Kažangi giedotinėse Mišiose yra daugiau iškilmingumo, o labai dažnai ir daugiau maldų, tai iš jų yra ir daugiau nuopelnų.

Ar tinkamas yra daiktas, kad jauna mergina, ar dar tik mergaitė stotų vienuolynan?

R. M. Elizabeth, N. J.

Jei yra matomi pašaukimo į vienuolinį gyvenimą ženklai, tai mergina privalėtų stoti vienuolynan, kaip galima greičiau.

Daug Dievo šaukiamųjų į vienuolinį gyvenimą prarado savo pašaukimą, per ilgai pasilikdami pasaulyje. Atsirado jiems vėliau įvairių naujų pareigų, reikalų, įgavo papročių, nesutinkamų su vienuoliniu gyvenimu, ir todėl subirėjo jų visi gerieji norai.

Rengiantės vienuolynan, reikia atsiklausti savo sąžinės ir savo nuodėmklausio. Įstojimas jauname amžiuje yra pageidaujamas ir patartinas, nes toki asmenys turi mažiau kliūčių nugalėti ir tinkamesni dorybių įgyti.

VIEŠPATIE, NORIU GRĪŽTI PAS TAVE

Rašo Alfonsas Nevardauskas

(tēsinys)

Kartā Jonas eidamas ī fabrikā, īssitrukē medalikēļj, kurj klebonas priēš īšvykstant buvo īspaudes ī rankā, īr meldēsi, kad per bombardavimā jis nežūtj īr kad vaikučiai neliktj našlaičiais, kad jiems nereiktj patekti ī svetimas rankas. Atsitiko, kad tāj naktj Jonas dirbo naktņę pamainā. Šij benzino fabrikā bombardavo. Daug žmoniuj žuvo, bet Jonas liko visai ugnies nepalīestas, nors jis buvo patekēs ī liepnas degančij alyvos rezervuaruj.

Po to neužilgo Jonas buvo paimtas ī vokiečij kariuomenē. Jam teko dalyvauti įvairuj frontuj mūšiuose īs kuriuj grīžo sveikutēlis be mažiausios žaizdos, nors dalyvavo žiaurīausiose kautynēsē kur buvo vartojama fosforas īr kiti bīsūs žmōnēs žuļyti īr viskā naikinti ginklai. Kariuj lavonai net krūvomīs buvo suversta, o apie sužeistuosius niekas nieko negalvojo īr net negalējo īs mūšij laukuj īsgabēti. Juj šauksmai īr aīmanavīmai liejosi īs vieno su sprogstančij svīdīnij bei bombuj numestuj īs orlaivij użēšiais. Sunkai sužeistiejī kankīnosi žaizduj skausmuose īr nukraujavē mirē īr liko mūšij lauke. Lengvīau sužeistiejī kaip įmānydami, čiuoždami žeme kiek dar juj jēgos leido, bandē īssigelbēti.

Jonas taip pat dalyvavo šīame mūšyje visā laikā po atviru dangum. Jo didžiausia uždanga buvo svīdīnij duobēs īr dar īšlikusios ant žemēs paviršīaus kur ne kur šakotos eglaitēs. Jonas gulēdamas knīubščias priē vienos eglaitēs nakties tamsumoje, matē blīkščiojančias švīesas sprogstačij svīdīnij, kurie krito be jokios palīovos kaip lietus. Buvo šaudoma īs įvīraus kalībro pabūklj. Tokj šaudymā vokie-

čiai vadīndavo "Trommelfeuer". Jis girdējo svīdīnij sproginējumus nē jau pavīeniui, bet tik kaip kokios bīsīos mašīnos użīmā. Sužeistujj bei mirštančij kariuj vaitojīmai īr pagalbos šauksmai liejosi kartu priē to milzīnīsko użēšio. Sudraskyti žemēs gabalai īr dulķēs maīšēsi kartu su parako dūmais īr kilo aukštyn. Paraudē nuo degančij žemēs paviršīuje daiktuj debēsiai slankiojo vējo nešiojami vīrē šīos bīsīos žudynēs.

Šīame mūšio lauke retai kur ant žemēs paviršīaus īslīko nepalīestas medelis. Miškai virto skīedrynais. Žemē buvo duobēta nuo kritusij bombuj. Žmoniuj žuvo begalēs īr mažai kas īs šio mūšio savo kojomīs īšējo. Jonas vēl atsīklaupē priē vienos eglaitēs īr īšēmēs medalikēļj, mēldē Dievo Motīnos, kad apsaugotj jī nuo mīrties. Kaip tik greta Jono priē tos pačīs eglēs gulējo vienas naciškas Feldwebelis. Jis prabīlo ī Jonā.

— Du feiglung. Tu ba lys. Ar tu manai, kad tie poterīai tau kāj padēs?

Kaip tik tuos žodžius īstāzē, krito arti priē juj svīdīnys. Jonas nespējo nē atsigulti, žemē sudrebējo, dulķēs pakīlo. Jonas nieko nebēgirdējo īr nebematē. Pakīlēš dulķij kamuolys traškēdamas pro jī prāužē. Jonas dar nespējēs akīs nušluostyti, rengēsī nušļīaužti ī padarytā duobē. Savo akīmīs īeškojo su juo kartu buvusio feldwebelīo. Jo nematē, tik toje vietoje kur bedīevīs vokietīs buvo gulējēs, matēsī pusē kepurēs su kraujais īr smegenuj likučīais.

Jonas dar rankoje laikē medalikēļj. Jī prīspaudē priē lūpū īr padēkojo

Dievui, kad išliko gyvas per Dievo Motinos užtarimą. Dievo rankos galybė tikrai saugoja tuos kurie yra tikri jo tarnai.

Pasibaigus karui Jonas grįžo iš karo laukų sveikutėlis, bet jis nežinojo apie savo vaikų likimą. Nebuvo neįvykusių pėdsakų. Jis skelbėsi laikraščiuose, ieškojo per Raudoną Kryžių, išvaikščiojo visas įstaigas. Ilgą metą ieškojo, bet be pasekmės.

Čia vėl gavo įkvėpimą, kad tik Dievo galybė galinti jam surasti jo vaikus. Jis nuvyko pas vienuolius pranciškonus Manneime. Ten užprašęs Mišias, meldėsi prie Šv. Antano, kad surastų jo be žinios dingusius vaikus. Kartu padėkojo Marijai už suteiktą apsaugą iki šiol. Jis meldėsi...

— Viešpatie, be tavo valios nenukrinta vienas plaukas nuo galvos. Aš atsiduoodu Tavo valiai.

Po kiek laiko Jonas gavo laišką iš visai nepažįstamo asmens. Laiške jam pranešta apie vaikų gyvenamą vietą, kur jie randasi gyvi ir sveiki. Jonas nuvykęs į vienuolyno bažnyčią padėkojo Šv. Antanui ir Dievo Motinai. Jis surado savo vaikus. Sukūrė iš naujo gyvenimą. Juos mokina Dievą garbinti. Jis nuolatos pasakoja apie savo gyvenimą ir mokina vaikučius būti tikrais Dievo tarnais, pamaldžiais ir padoriais katalikais.

Jonas savo gyvenimo nuotykius pasakoja ir netikintiems. Jis mini apie Dievo gerumą ir galybę. Jis nurodo ir kaip jis pats iš Dievo patyrė gerybių. Nors ir šiandien Jonas dar gyvena sunkiausiose gyvenimo sąlygose kartu su kitais lietuviams tremtiniais lageryje, bet jis išskirtas iš visokeriopos globos ir laikomas kaip nacių talkininkas. Jis vienok nebuvo nacių talkininkas. Kai bėgo nuo žiaurių bolševikų Vokietijon, buvo nacių priverstas jiems tarnauti.

Tačiau Jonas nenuliūsta, jis tiki, kad ir čia Dievas jį apsaugos ir išgelbės kaip ir iš anų sunkių padėčių išgelbėjo. Jonas nenustodamas vilties grumiasi su dabartinio gyvenimo sunkumu. Jis trokšta grįžti atgal su vaikučiais į numylėtą tėvynę, į tėviškės laukus prie Ventos kranto, kur norėtų gyvenimą ramiai iki senatvės vesti ir užbaigti. Jis nuolat kartoja visiems:

— Tvirtai tikėkim Dievu, nes Jis išvys bedievius bolševikus iš mūsų tėvų žemės ir mus visus tremtinius gražins į tą šventąją žemę, **Lietuvą.**

(Pabaiga)

TIK TIKĖJIMAS PAGUODŽIA

(nuo 7-to pusl.)

didžiausiu dėmesiu. Atgijo jaunatvės šventi jausmai ir ligonis, pakalbinęs broliuką, sušuko džiaugsmingai iš visos širdies:

“Nesakyk jau daugiau! Pažįstu ir matau šviesą. Aš vėl tikiu į ką tikėjau jaunatvėje. Didis yra mano Dievas. Pašaukite kunigą! Aš noriu atlikti išpažintį ir susitaikyti su Dievu, kurį aš tiek kartų įžeidžiau. Pasigailėk manęs Dieve pagal savo didelį gailingumą.

Ligonis išpažino savo kaltes, jas gailiai apverkė ir tapo uoliu kataliku. Jo laimė neišpasakyta. Jis netrukus pagijo ir iš dėkingumo Visagaliui, nuvyko į Liurdą padėkoti švč. Panelei Marijai, kuri visiems padeda ir nė vieno nusidėjėlio neapleidižia. Iš ligoninės inžinierius išėjo visai sveikas. Jis ožiaugėsi ne tiek savo kūno sveikata, kiek atrastąją šviesą — šventu katalikų tikėjimų. Per visą savo gyvenimą rodė gerą pavyzdį, norėdamas atitaisyti tą, ką buvo blogo padaręs. Savo kalbose kalbėdavo tik apie Dievą, Jo meilę ir Apveizdą. Jis nuo to laiko kalbėdavo su netinkinčiais ir juos atversdavo prie tiesos kelio.

J. V.

Marijos Gražumas

CEZARIJUS pasakojo, kad vienas cistersų veiuolis, didis Marijos garbintojas, labai troškęs pamatyti Švč. Panelę Mariją ir nuolat tai prašydavęs savo maldose. Vieną naktį, vaikščiodamas po daržą ir nuolat žiūrėdamas į dangų, staiga pamatė nužengiančią skaisčią mergelę, kuri jam tarė:

“Tomai, ar norėtum paklaustyti mano giedojimo?”

“Labai norėčiau”, atsakė Tomas.

Tuomet toji mergelė užgiedojo taip saldžiai, taip maloniai, kad vienuoliui rodėsi, būk jis esąs danguje. Pagiedojusi išnyko. Vienuolis didžiai giecė žinoti, kas ji yra. Tik štai pasirodė jam kita mergelė dar gražesnė ir skais-tesnė, kuri taipgi pagiedojo. Jis jau negalėjo susilaikyti nepaklausęs jos, kas ji būtų. Mergelė atsakė:

“Toji, kuri pirma manęs buvo, tai Katarina, o aš esu Agnietė, abi Viešpaties Jėzaus kentėtojos, atsiųstos mūsų Ponios tave palinksminti. Dėkok Marijai ir renkis didesnės malonės”.

Tai pasakiusi išnyko. Vienuolis dabar tikrai tikėjosi pamatysiąs Dievo Motiną. Ir neapsiriko. Staiga pamatė didelę šviesą, jo širdis nudžiugo. Toj šviesoje pamatė Dievo Motiną, angelų apsuptą, neapsakomai gražesnę už pirmiau matytąsias mergeles. Marija jam tarė:

“Brangusis mano tarne ir sūnau, aš priimu tavo tarnavimą ir esu išklausiusi tavo prašymą. Tu norėjai mane pamatyti; štai aš, paklausk ir mano giedojimo”.

Ir Švč. Panelė Marija užgiedojo; buvo taip malonu klausyti, kad vienuolis iš to saldumo, apmiręs puolė ant žemės. Paskambinta maldoms, susirinko vienuoliai, o Tomo nėra. BroLIAI nuėjo ieškotų; ilgai nerasdami, pagalios

Sek Mane...

Minties skaisumas ir intencijos tiesumas

Jei būtumei skais-
tus ir nekaltas, vis-
ką suprastumei be
kliūčių, nes skais-
ti širdis permato dan-
gų ir pragarą.

Kiekvienas išori-
nius dalykus verti-
na pagal savo vidaus įsitikinimą.

Jei pasauly yra džiaugsmas, tai jį patiria skais-
ti širdis.

O jei yra kur neramumas ir bai-
mė, tai pirmiausia tą patiria nerami
sąžinė.

Kaip ugnis nuvalo geležį nuo rū-
džių ir padaro ją žvilgančią, taip ir
visiškai Dievui atsidavęs žmogus pa-
kyla iš susnūdimo ir gimsta naujam
gyvenimui.

* * *

Kai žmogus pradeda ataušti, jis
ima bijoti ir mažiausio darbo ir go-
džiai ieško išorinių paguodų.

Bet kai pradeda save nugalėti ir
drąsiai eiti Dievo keliu, tada jam ir
didžiausios sunkenybės nebeturi reikš-
mės.

Savęs vertinimas

* * *

Neturime per daug pasitikėti savi-
mi, nes dažnai mums trūksta malonės
ir pažinimo.

Nedaug šviesos teturime, o ir tą
pačią dėl savo apsileidimo greit galime
prarasti.

Dažnai mes nė pastebėti nepaste-
bime, kaip esame akli. Dažnai ne tik
blogai elgiamės, bet ir suktai teisina-
mes.

surado darže apalpusį. Vyresnysis įsa-
kė jam pasakyti, kas buvo atsitikę;
tuomet jisai atsipeikėjęs, iš paklusnu-
mo, papasakojo kokios malonės Dievo
Motina buvo jam suteikusi.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

● **Katalikų Federacijos veikla.** Amerikos Lietuvių R. K. Federacijos Chicagos apskritis pagyvino savo veiklą. Šiuo metu parapijose rengiamos paskaitos lietuvių katalikų tampsnio susiorganizavimo ir stipresnio kultūrinių reikalų parėmimo klausimais. Parapijose, kuricse iki šiol dar nebuvo Federacijos skyrių, tokie skyriai steigiami.

● **Kanados lietuviai stiprina savo spaudą.** Neseniai Kanados lietuviai įsteigė spaudos bendrovę "Viltis", kuri tvarkysis bizniškais pagrindais. Bendrovė nori sukelti darbo pradžiai \$40,000. Tam tikslui bus išleista 4,000 šėrų, po \$10 kiekvienas. Pirmajame bendrovės susirinkime sukelta \$1,110.

Tos bendrovės tikslas bus leisti lietuvišką laikraštį ir knygas Kanadoje. Iki šiol lietuviai Kanadoje, neskaitant komunistų, neturėjo savo spaustuvės. Neseniai spaustuvėje pradėtas leisti laikraštis "Nepriklausoma Lietuva" buvo spausdinamas nelietuviškoje spaustuvėje.

● **Kun. Jonas Švagždys pasitraukė iš savo pareigų.** Kun. Jonas Švagždys, šv. Roko parapijos, Brockton, Mass., klebonas, pasitraukė iš klebono pareigų. Pasitraukė dėl nesveikatos. Jo vieton klebonu paskirtas kun. Jonas Strakauskas iš Lowell, Mass., o Lowell parapijos klebonu paskirtas kun. Jonas Skalandis.

Kun. Jonas Švagždys paskirtas Nukryžiuotojo Jėzaus Seserų kapelionu.

Kun. Jonas Švagždys darbavosi Brocktone gana ilgą laiką. Jis ten daug gražių darbų nuveikė. Tačiau jis yra nusipelnęs ne tik savo parapijiečiams, bet ir visiems Amerkios lietuviams. Jis uoliai dalyvavo Amerikos lietuvių visuomeninėj veikloj. Per dau-

gelį metų pirmininkavo Lietuvių Darbininkų Sąjungai, taip pat ilgą laiką buvo Amerikos Lietuvių R. K. Federacijos centro valdyboje, eidamas pirmininko, dvasios vado ir kitas pareigas. Taip pat keletą metų buvo LRKSA dvasios vadu. Keletą metų buvo Amerikos Lietuvių Tarybos nariu ir 1940 m. dalyvavo delegacijoje, kuri lankėsi pas prezidentą Rooseveltą.

● **LRKSA seimas.** Lietuvių R. K. Susivienijimo Amerikoje 56-tasis seimas įvyks šiais metais Bostone, Mass., birželio 27 d. Seime jau sutiko dalyvauti Bostono arkivyskupas Richard J. Cushing ir jo padėjėjas vyskupas John J. Wright. Seime žada dalyvauti daug delegatų. Taip pat rengiama speciali programa jaunimui.

● **Koliojimais ir šmeižtais minėjo lietuviškos knygos sukaktį.** Lietuviškosios knygos 400 metų sukaktį paminėjo ir komunistai Lietuvoje. Vilniuje minėjimas įvyko 1947 m. gruodžio 8 d. Tačiau tame minėjime ne tiek paminėtas tos knygos, Mažvydo "Katekizmo", pasirodymas, kiek niekinta religinė, tautinė ir bet kokia laisva spauda. Tų šmeižtų centre buvo komunisto K. Korsako paskaita "Lietuviškos knygos kelias į laudį". Pagal kalbėtoją, tik "tarybinėje" santvarkoje suklestėjusi lietuviškoji knyga, o, anot jo, "tariamoms nepriklausomybės" laikais spauda buvusi fašistinė, persunkta bažnytiniu dogmatizmu ir ėjusi per reakcingųjų klerikalų rankas.

Dabar spauda Lietuvoje tiek "laisva", kad nebėra nė vieno laikraščio, kuris nėra leidžiamas komunistų partijos.

Narių gausumas bei jų uolumas — tai organizacijos pajėga.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

● Garbės daktaro laipsnis W. P. Reuther'ui. St. Mary's College, Kalifornijoje, nutarė suteikti teisių garbės daktaro laipsnį Walter P. Reuther'ui, United Automobile Workers' prezidentui, kuris neseniai Detroite buvo nežinomo pasikėsintojo sunkiai sužeistas. Laipsnis jam bus suteiktas gegužės 30 d.

● Naujas Filipinų prezidentas atidavė pagarbą katalikybei. Naujasis Filipinų prezidentas Elpidio Quirino, kuris po staigios prezidento Manuel A. Roxas mirties tapo antruoju Filipinų prezidentu, viešojo kalboje atidavė pagarbą katalikybei, nes ji išmokiusi filipiniečius naujo gyvenimo.

Miręs prezidentas Roxas buvo taip pat katalikas ir buvo palaidotas su katalikiškomis apeigomis. Naujasis prezidentas taip pat kiekviena proga išreiškia pagarbą katalikų tikėjimui.

Quirino žmona ir du vaikai žuvo karo veiksmuose išlaisvinant Filipinus 1945 m. vasario 19 d. Kiti du jo sūnūs ką tik baigė mokslus katalikiškose mokyklose.

Quirino ką tik baigė kelionę aplink pasaulį. Grįžęs jis pareiškė, kad jeigu jis dar nebūtų buvęs katalikas, tai audiencija pas Popiežių Pijų XII ir apsilankymas Liurde būtų jį padarę kataliku.

● Mažoji aktorė matėsi su Popiežium. Margaret O'Brien, Amerikos filmų mažoji aktorė, buvo neseniai priimta Popiežiaus Pijaus XII. Ji dabar lankosi Europoje. Į Italiją ji atvyko iš Anglijos su savo tėvu ir motina.

● Atsiranda vis daugiau nepadorių žurnalų. George Bauninger, Atlantic Coast Independent Distributors' sąjungos prezidentas, perspėja, kad pastarųjų šešių mėnesių laikotarpyje pasi-

rodė daug žurnalų, kurie yra nepadorūs ar net pornografiški. Jis perspėjo, kad reikia praveisti "valymą", kol dar nėra vėlu.

● Katalikiškos filmos turi būti iškarpytos. Trys Amerikos filmos, "The Keys of the Kingdom", "Going My Way" ir "The Song of Bernadette", kurios visame pasaulyje, kur tik buvo rodomos, sutraukdavo milžiniškas žmonių minias, komunistų valdomoj Vengrijoj įtrauktos į sąrašą tokių filmų, kurios turi būti cenzūruojamos ir apkarpytos.

● Pirmosios šv. Mišios Jungtinėse Valstybėse. Iki šiol buvo manoma, kad pirmosios šv. Mišios Jungtinėse Valstybėse buvo atlaikytos St. Augustine mieste, Floridoj, 1565 m. rugsėjo mėn. 8 d.

Dabar rasta įrodymų, jog pirmosios šv. Mišios Jungtinėse Valstybėse galėjo būti atlaikytos 1541 m. dabartinėje Kansas valstybėje. Surastame ispanų tyrinėtojo Coronado pranešime sakoma, kad visas ekspedicijos maistas yra suvartotas, tik palikta šiek tiek grūdų, iš kurių turėjo būti padaryta šv. Mišių duona. Kitoje vietoje pasakyta, kad šią ekspediciją lydėjo Tevas Juan de Padilla, O. F. M., pirmasis kankinys Jungtinių Valstybių žemėje. Manoma, kad šv. Mišios buvo atlaikytos 1541 m. rugpiūčio mėn.

● Miestas be rasinių ir religinių skirtumų. Keene, N. H. miestas pagarsėjo visame krašte, kuomet leido apsigyventi ir praktikuoti savo profesiją negrui gydytojui. Dabar šiame mieste į viešųjų mokyklų valdybą pirmą kartą išrinktas katalikas. Jis yra Daniel J. Brosnahan, 27 metų amžiaus, kuris viešųjų mokyklų valdybon išrinktas kartu su vienu teisėju ir vienu kongresionalistų ministru.

MARIJONŲ VIENUOLIŲ DARBAI AMERIKOJ

Tėvų Marijonų Amerikoje Vedamos Įstaigos

1. KUNIGŲ SEMINARIJA: Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill., ir MARIJONŲ NAUJOKYNAS, Marian Novitiate, Hinsdale, Ill.
2. KOLEGIJA ir AUKŠTESNIOJI MOKYKLA: Marianapolis College and High School, Thompson, Conn.
3. DIENRASTIS: "Draugas", 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Illinois.
4. SAVAITRASTIS: "Kristaus Karaliaus Laivas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.
5. MENESINIS ŽURNALAS: "The Marian", 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.
6. PARAPIJOS: Aušros Vartų, 2327 W. 23rd Place, Chicago 8, Ill., ir Šv. Petro, 5108 — 7th Ave., Kenosha, Wis., Šv. Gabriėliaus, 1575 S. 10th St., Milwaukee, Wis. ir Šv. Kazimiero, Racine, Wis.
7. MISIJA: Padres Marianos, Mendoza 2280, Avellaneda, B. A., Argentina.